

Златно срце је престало да куца, напорно руке у миру, тренутак који си умрела баба, моје срце је поцепано на два дела. Једна страна испуњена туге, друга страна је умрела са тобом.

Сваку ноћ будним се када цео свет спава, и прошетам кроз успомене са сузама на образима. Ту сећања на тебе ће увек измамити осмех на лице моје... ако бих само могла да се вратиш само на кратко, можемо сјести, разговарати и попити шољу чаја опет онак као што смо радили. Запамтићу дане када си ми баба везала кикице у коси пре него што си ти и Ники ме водили у школу, сећам се они дана када си ти и Ђеда мене школовали како да се понашам.

Баба сечаћу се тебе сваки дан. Али недостаје, је туга која никад нестаје.

Држим те чврсто у срцу и ту ће заувек остати до радостни дан дође да се поново сретнемо.

Баба, шаљем своју љубав Ђеду Ђурану, Ники, Тети Љуби, Ђеду Младену и Баби Илинки.

Знам да си са мном, чак и ако си далеко. Ти си у мом срцу, у мојим мислима, у мом животу ...
увек